

Le pouvoir du service individualisé

Par Peter M. Johnson
des soixante-dix

Hatalom az egyéneknek nyújtott szolgálattételben

Peter M. Johnson elder
a Hetvenektől

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous servons une personne à la fois, nous invitons chaque personne à venir au Christ et à servir dans la maison du Seigneur.

Frères et sœurs, merci pour votre fidélité et votre dévouement envers Jésus-Christ en ces temps difficiles. Vous êtes merveilleux, vous êtes magnifiques. Chacun d'entre vous est un enfant de Dieu. Je prie pour que nous reconnaissons l'influence du Saint-Esprit en devenant de véritables disciples dévoués de Jésus-Christ et en nous aidant les uns les autres dans cet effort, et pour que nous ressentions sa joie lorsque nous servons dans la maison du Seigneur.

Le président Nelson a déclaré : « C'est maintenant le moment pour vous et moi de nous préparer à la seconde venue de notre Seigneur et Sauveur, Jésus-Christ. C'est maintenant le moment de faire de notre vie de disciple notre priorité. Dans un monde rempli de distractions étourdissantes, comment pouvons-nous y arriver ? »

Il nous donne la réponse à cette question : « Adorer régulièrement dans le temple nous aidera. Dans la maison du Seigneur, nous nous concentrons sur Jésus-Christ. [...] Nous apprenons à le connaître. [...] Chaque personne qui cherche sincèrement Jésus-Christ le trouvera dans le temple. »

Alors, comment devenir des disciples dévoués de Jésus-Christ et comment s'aider mutuellement à le devenir ? Nous servons une personne à la fois. Servir à la manière du Sauveur implique de faire preuve de compassion, de bonté, de patience et d'amour sans jugement. Lorsque nous servons une personne à la fois, nous invitons la personne à venir au Christ et à

Amikor szolgálattételt nyújtunk az egyéneknek, meghívjuk őket, hogy jöjjenek Krisztushoz és hódoljanak az Úr házában.

Nővérek és fivérek! Köszönöm a hithű odaadásotokat, amellyel Jézus Krisztushoz jöttök ezekben az emberpróbáló időkben. Csodálatosak és gyönyörűek vagytok, és mindegyikőtök Isten gyermeke. Azért imádkozom, hogy felismerjük a Szentlélek hatását, miközben Jézus Krisztus igazán odaadó tanítványaivá válunk és segítünk egymásnak is azzá válni, valamint érezzük az Ő örömét, amikor az Úr házában hódolunk.

Russell M. Nelson elnök kijelentette: „Most van itt az ideje, hogy ti is és én is felkészüljünk Urunk és Szabadítónk, Jézus, a Krisztus második eljövételére. Most van itt az ideje, hogy a tanítványságunkat tegyük a magunk részéről a legfontosabbá. Szédítően zavaró tényezőkkel teli világunkban hogyan tehetjük ezt meg?”

A választ is megadta erre a kérdésre: „A rendszeres templomi hódolat segíteni fog nekünk. Az Úr házában Jézus Krisztusra összpontosítunk. [...] Megismerjük Őt. [...] Jézus Krisztus minden őszinte keresője meg fogja találni Őt a templomban.”

Tehát miként válhatunk Jézus Krisztus odaadó tanítványaivá és segíthetünk egymásnak is azzá válni? Szolgálattételt nyújtunk az egyéneknek. A Szabadító módján nyújtott szolgálattétel magában foglalja az együttérzést, a kedvességet, a türelmet és az ítékezés nélküli szeretetet. Amikor szolgálattételt nyújtunk az egyéneknek, meghívjuk őket, hogy jöjjenek Krisztushoz, és hódoljanak

servir dans la maison du Seigneur pour recevoir son pouvoir rédempteur. En d'autres termes, lorsque nous servons une personne à la fois, de manière à la conduire à la maison du Seigneur, nous nous aidons mutuellement à devenir des disciples dévoués.

Jésus-Christ nous enseigne le pouvoir que l'on obtient en servant chaque personne individuellement avec amour et sans jugement. Souvenez-vous de la Samaritaine au puits. Cette femme devait se sentir insignifiante, seule, découragée et non reconnue. Peut-être a-t-elle même eu l'impression de ne pas être à sa place. Au cours de sa vie, elle avait eu cinq maris, et l'homme avec qui elle vivait n'était pas son mari. D'autres avaient peut-être porté un jugement injuste sans connaître sa situation personnelle. C'était peut-être l'une des raisons pour lesquelles elle était venue au puits seule, au moment le plus chaud de la journée. Et pourtant, elle a été l'une des premières à qui Jésus-Christ a déclaré qu'il était le Messie. Pour lui, cette femme était une fille de Dieu.

Jésus-Christ a enseigné à cette femme que, grâce à lui, une personne peut recevoir la vie éternelle en buvant à la source d'eau vive. Il a déclaré : « Celui qui boira de l'eau que je lui donnerai n'aura jamais soif, et l'eau que je lui donnerai deviendra en lui une source d'eau qui jaillira jusque dans la vie éternelle. »

La femme de Samarie a ressenti l'amour du Sauveur et a reçu un témoignage qu'il est le Messie par l'intermédiaire de l'Esprit. Après avoir reçu ce témoignage, elle est retournée en ville et a invité les gens à venir et à voir. Beaucoup ont cru que Jésus était « vraiment le Sauveur du monde ». Le Christ a servi chaque personne individuellement ; de ce fait, d'autres personnes sont devenues ses disciples dévoués.

Pierre et Jean, les apôtres du Christ, nous parlent du pouvoir que l'on obtient en servant avec compassion une personne à la fois. Souvenez-vous de cet homme, boiteux de naissance, qu'on plaçait tous les jours à la porte du temple pour qu'il demande l'aumône. Cet homme devait se sentir insignifiant, seul, découragé et non reconnu. Peut-être a-t-il même eu l'impression de ne pas être à sa place.

« Alors Pierre lui dit : Je n'ai ni argent, ni or ; mais ce que j'ai, je te le donne : au nom de Jésus-Christ de Nazareth, lève-toi et marche. »

nak az Úr házában, hogy elnyerjék az Ő megváltó hatalmát. Más szavakkal, segítünk egymásnak odaadó tanítványokká válni, amikor oly módon nyújtunk szolgálattételt az egyéneknek, amelyek az Úr házába vezetnek.

Jézus Krisztustól tanulunk az egyéneknek nyújtott szeretetteljes és ítélkezésmentes szolgálattétel hatalmáról. Biztosan emlékeztek a szamaritánus asszonyra a kútnál. Ez a nő talán jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnak és láthatatlannak érezte magát. Talán úgy érezte, kívülálló. Az élete során öt férje volt, és a férfi, akivel együtt élt, nem volt a férje. Mások talán hamislelkűen ítélkeztek felette anélkül, hogy ismerték volna az életkörülményeit. Ez is lehetett az egyik oka annak, hogy egyedül ment a kúthoz a nap legmelegebb szakában. Mégis ő volt az egyik első ember, akinek Jézus Krisztus kijelentette, hogy Ő a Messiás. Az Ő számára ez az asszony Isten leánya volt.

Jézus Krisztus megtanította ennek a nőnek, hogy Ő általa örök életet nyerhetünk, ha iszunk az élővízből. Azt mondta: „Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne.”

A samáriai asszony érezte a Szabadító szeretetét, és a Lélek által bizonyosságot nyert arról, hogy Ő a Messiás. Ezen bizonyosság után visszament a városba, meghívott másokat, hogy jöjjenek és lássanak, és sokan hittek abban, hogy „ez a világ idvezítője, a Krisztus”. Krisztus szeretetteljesen nyújtott szolgálattételt az egyéneknek, ennek eredményeként pedig mások az Ő odaadó tanítványaivá váltak.

Krisztus apostolaitól, Pétertől és Jánostól is tanulhatunk az egyének nyújtott könyörületes szolgálattétel hatalmáról. Talán emlékeztek egy bizonyos férfiről, aki születése óta sánta volt, és a templom kapujánál fekve mindennap alamizsnát kéregetett. Ez a férfi talán jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnak és láthatatlannak érezte magát. Talán úgy érezte, kívülálló.

„Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem a mim van, azt adom néked: a Názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!”

Pierre a pris l'homme par la main droite et l'a aidé à se lever, et l'homme a été guéri. Immédiatement après le miracle, l'homme est entré dans le temple avec Pierre et Jean, « marchant, sautant et louant Dieu ». Pierre et Jean ont servi cet homme de façon à le conduire à la maison du Seigneur. Ce dernier est ensuite devenu un disciple dévoué du Christ.

Mes amis, il y a eu des moments dans ma vie où je me suis également senti insignifiant, seul, découragé et non reconnu. J'ai eu l'impression de ne pas être à ma place. J'ai été baptisé et confirmé membre de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours à l'âge de dix-neuf ans. Un an plus tard, j'ai accepté l'appel à servir en tant que missionnaire à plein temps, mais il y avait encore beaucoup de choses que je ne connaissais pas sur l'histoire de l'Église.

Au début de mon service missionnaire, j'ai appris qu'il y avait eu une période durant laquelle les hommes d'origine noire africaine n'étaient pas autorisés à recevoir toutes les bénédictions découlant du culte dans la maison du Seigneur. Cette découverte a suscité en moi des sentiments de colère, de confusion, de doute et de peur. Ces sentiments étaient si intenses que j'ai perdu, pour un temps, ma capacité de reconnaître le Saint-Esprit.

Heureusement, j'avais un collègue missionnaire merveilleux, Kevin Vick, qui m'a servi avec amour, patience et gentillesse. Chaque soir, alors qu'il était témoin de mes sentiments de doute et d'incertitude, il disait simplement au jeune elder Johnson que j'étais : « Je vous aime. » Environ deux semaines plus tard, je me suis autorisée à ressentir l'amour de Kevin. J'ai eu le courage de prier notre Père céleste au nom de Jésus-Christ. Alors que je priais, j'ai été guidé vers la section 6 des Doctrine et Alliances, aux versets 21 à 23, où il est dit :

« Voici, je suis Jésus-Christ, le Fils de Dieu. [...] Je suis la lumière qui brille dans les ténèbres [...]. »

« Reporte-toi à la nuit où tu as crié vers moi dans ton cœur, afin de connaître la vérité de ces choses. »

« N'ai-je pas apaisé ton esprit à ce sujet ? Quel témoignage plus grand peux-tu avoir que celui de Dieu ? »

En lisant, je me suis souvenu. Je me suis souvenu du jour où j'avais jeûné et prié pour savoir si le Livre de Mormon est la parole de Dieu et si

Péter megfogta a férfi jobb kezét, felemelte őt a földről, és a férfi meggyógyult. Rögtön a csodát követően a férfi Péterrel és Jánossal együtt belépett a templomba, „járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent”. Péter és János oly módon nyújtott szolgálatot az egyénnek, amely az Úr házába vezetett, a férfi pedig Krisztus odaadó tanítványává vált.

Barátaim! Voltak pillanatok az életemben, amikor én is jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnak és láthatatlannak éreztem magam. Úgy éreztem, kívülálló vagyok. Tizenkilenc éves voltam, amikor megkeresztelkedtem és Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjává konfirmáltak. Egy évvel később elfogadtam az elhívást, hogy teljes idejű misszionáriusként szolgáljak, de sok minden volt, amit ekkor még nem tudtam az egyház történetéről.

A missziós szolgálatom elején megtudtam, hogy volt egy időszak, amikor a fekete-afrikai származású ősökkel rendelkezőknek nem engedték, hogy az Úr házában való hódolatösszeszedését élvezzék. Amikor először hallottam erről, haragot, zavarodottságot, kétséget és félelmet éreztem. Ezek az érzések olyan erősek voltak, hogy a Szentlélek felismerésére való képességem egy időre elveszett.

Szerencsére volt egy nagyszerű misszionárius társam, Kevin Vick, aki szeretetteljesen, türelmesen és kedvesen nyújtott nekem szolgálatot. Minden este, amikor látta rajtam a kételkedést és bizonytalanságot, egyszerűen annyit mondott a fiatalabb Johnson eldernek: „Szeretlek.” Nagyjából két héttel később nyitottá váltam Kevin szeretetére. Összeszedtem a bátorságot, hogy imádkozzak Mennyei Atyához Jézus Krisztus nevében. Miközben imádkoztam, a gondolataim a Tan és szövetségek 6. szakaszának 21–23. verseire terelődtek, amelyek így szólnak:

„Íme, én Jézus Krisztus vagyok, Isten Fia. [...] Én vagyok a világosság, amely fénylik a sötétségben...”

[V]esd rá elmédet arra az éjszakára, amikor szívedben hozzám fohászkodtál, hogy tudhass ezen dolgok igaz voltáról.

Nem szóltam-e békét elmédhez a dolgot illetően? Mily nagyobb bizonyítékot kaphatsz, mint Istentől való?”

Olvasás közben eszembe jutott valami. Eszembe jutott a nap, amikor bőjtöltem és imádkoztam azért, hogy megtudjam, a Mormon

Joseph Smith est le prophète du Rétablissement. Je me suis souvenu des alliances que j'avais faites dans la maison du Seigneur, qui m'avaient lié à Jésus-Christ d'une manière très personnelle et intime. J'ai ressenti l'amour du Sauveur et sa miséricorde, et il m'a donné l'assurance que l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours est son royaume sur la terre et qu'elle est nécessaire pour nous préparer à sa seconde venue. Ces souvenirs m'ont aidé à reconnaître de nouveau le Saint-Esprit et à comprendre plus pleinement que Jésus est le Christ et que je suis son disciple.

Il nous arrivera parfois d'avoir des questions sans réponse et le sentiment d'être insignifiants, découragés, seuls et non reconnus. Cependant, mes amis, nous devons marcher résolument avec foi en Jésus-Christ et nous souvenir de ses paroles :

« Que votre cœur ne se trouble point. »

« Vous aurez des tribulations dans le monde ; mais prenez courage, j'ai vaincu le monde. »

Je suis témoin de cette réalité et de la bénédiction promise par le Sauveur.

Alors, que pouvons-nous faire pour nous assurer que notre façon de servir chaque personne individuellement, à la manière du Sauveur, soit la plus efficace possible ? Vivre la doctrine du Christ nous aidera. Comme l'a décrit le président Nelson : « Vivre la doctrine du Christ produit le cycle vertueux le plus puissant, créant un élan spirituel dans notre vie.

« Si nous nous efforçons de vivre les lois supérieures de Jésus-Christ, [...] le Sauveur nous élève au-dessus de l'attraction de ce monde déchu en nous accordant plus de charité, d'humilité, de générosité, de gentillesse, de discipline, de paix et de repos. »

Frère Renlund explique : « L'élan [spirituel] produit par le fait de vivre la doctrine du Christ, n'alimente pas uniquement la transformation de notre nature divine en notre destinée éternelle, il nous incite également à aider autrui de manière appropriée. » Frère Renlund nous rappelle que « guérir [nous rendre saints] est la mission du Sauveur. La nôtre, c'est d'aimer. D'aimer et de servir de façon à ce que tous se rapprochent de Jésus-Christ ».

Notre capacité à vivre la doctrine du Christ sera enrichie en étudiant le Livre de Mormon chaque jour et en prenant la Sainte-Cène chaque se-

maine. Istene szava-e, illetve hogy Joseph Smith a visszaállítás prófétája-e. Eszembe jutottak az Úr házában kötött szövetségeim, amelyek oly személyes és bensőséges módon kapcsolnak engem Jézus Krisztushoz. Éreztem a Szabadító szeretetét és irgalmát, valamint hogy Ő biztosít engem arról, miszerint Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza az Ő királysága a földön, és szükséges ahhoz, hogy felkészítsen minket az Ő második eljövetelére. Mivel emlékeztem, képes voltam újra felismerni a Szentlelket és teljesebben megérteni, hogy Jézus a Krisztus, és én az Ő tanítványa vagyok.

Időnként lesznek megválaszolatlan kérdéseink, és jelentéktelennek, magányosnak, csüggedtnek és láthatatlannak fogjuk érezni magunkat. De barátaim, Jézus Krisztusba vetett hittel kell törekednünk előre, és emlékeznünk kell a szavaira:

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek”.

„E világon nyomorúságtok léssen; de bízzatok: én [le]győztem a világot.”

Tanúja vagyok ennek a valóságnak és a Szabadító megígért áldásainak.

Tehát mit tehetünk azért, hogy a Szabadító módján nyújtott szolgálattételünk az egyéneknek bizonyosan a lehető legeredményesebb legyen? Segíteni fog nekünk az, ha Krisztus tana szerint élünk. Ha Krisztus tana szerint élünk, az – Nelson elnök szavaival – „egy rendkívül erőteljes erényes körforgást idézhet elő, amely lelki lendületet hoz létre az életünkben.

Miközben igyekszünk Jézus Krisztus magasabb törvényei szerint élni, ...a Szabadítófelelősségünk e bukott világ vonzása fölé azáltal, hogy fokozottabb jószívűséggel, alázattal, nagylelkűséggel, kedvességgel, önuralommal, békeséggel ésmegnyugvássaláld meg minket.”

Ahogy Renlund elder mondta: „A Krisztus tana szerinti életem [lelki] lendülete nem csupán az isteni természetünket alakítja át örök rendeltetésünké, hanem mások megfelelő módon történő segítségére [a nekik való szolgálattétel nyújtására] is ösztönöz minket.” Renlund elder emlékeztet bennünket arra, miszerint „a gyógyítás a Szabadító feladata [hogy teljessé tegyen minket]. A mi feladatunk a szeretet – az oly módon történő szeretet és szolgálattétel, amely Jézus Krisztushoz vonz másokat.”

Az arra való képességünket, hogy Krisztus tana szerint éljünk, növelni fogja a Mormon könyve mindennapos tanulmányozása és a heti

maine. Le président Nelson a déclaré que le Livre de Mormon « enseigne la doctrine du Christ [et] offre la compréhension la plus complète et la plus [claire] de l'expiation de Jésus-Christ que l'on puisse trouver ». J'aime ce livre. Prendre la Sainte-Cène chaque semaine dans un esprit de prière nous permettra d'approfondir notre compréhension de l'expiation de Jésus-Christ et apportera dans notre vie un renouveau spirituel, du réconfort et le pouvoir de la divinité. Souvenez-vous, « le pouvoir de la divinité se manifeste dans [les] ordonnances [de la prêtrise] », et ce pouvoir qui vient de Jésus-Christ renforce notre désir et notre capacité de servir chaque personne individuellement.

Mon étude du Livre de Mormon et le fait de prendre la Sainte-Cène atténuent les sentiments de découragement, renforcent ma détermination à servir chaque personne individuellement, à la manière du Sauveur, et m'aident à faire de ma vie de disciple une priorité absolue.

Mes amis, je vous promets que, si nous vivons la doctrine du Christ et si nous servons chaque personne de manière à la conduire à la maison du Seigneur, nous marcherons résolument avec foi en Jésus-Christ, malgré les questions auxquelles nous n'avons pas de réponse et les moments où nous avons le sentiment d'être insignifiants, seuls, découragés et non reconnus. Nous inviterons chaque personne, individuellement, à venir à Jésus-Christ et à servir dans la maison du Seigneur pour recevoir son pouvoir rédempteur et son amour. Dans la maison du Seigneur, nous « ressentir[ons] la miséricorde [du Sauveur]. [Nous] trouver[ons] la réponse à [nos] questions les plus troublantes. [Nous] comprendr[ons] mieux la joie de son Évangile ». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

szintű úrvacsoravétel. Nelson elnök kijelentette, hogy a Mormon könyve „Krisztus tanát tanítja... [és] a rendelkezésre álló legteljesebb és [legvilágosabb] ismereteket [adja] Jézus Krisztus engeszteléséről”. Nagyon szeretem ezt a könyvet! Amint minden egyes héten imádságosan részesülünk az úrvacsorából, gyarapodni fog a Jézus Krisztus engeszteléséről való tudásunk, és lelki megújulást, vigaszt és az isteniség hatalmát fogja biztosítani az életünkben. Emlékezzetek: „[a papság] szertartásaiban megnyilvánul az isteniség hatalma”, és ez a hatalom, amely Jézus Krisztustól jön, megerősíti az arra irányuló vágyunkat és képességünket, hogy szolgálattételt nyújtsunk az egyes egyéneknek.

A Mormon könyve tanulmányozása és az úrvacsoravétel a minimálisra csökkenti a csüggedésem, növelik az eltökéltségemet azzal kapcsolatban, hogy a Szabadító módján nyújtsak szolgálattételt az egyes egyéneknek, és segítenek az első helyre rangsorolnom a tanítványságomat.

Barátaim! Megígérem nektek, hogy amikor Krisztus tana szerint élünk és oly módokon nyújtsunk szolgálattételt az egyes egyéneknek, amelyek az Úr házába vezetnek, akkor Jézus Krisztusba vetett hittel fogunk előretörekedni még a megválaszolatlan kérdések és a jelentéktelenség, magány, csüggedés és láthatatlanság érzései közepette is. Meg fogjuk hívni az egyéneket, hogy jöjjenek Jézus Krisztushoz és hódoljanak az Úr házában, hogy részesüljenek az Ő megváltó hatalmában és szeretetében. Az Úr házában „érezni fogj[uk] a Szabadító irgalmát. Választ talál[unk] majd a legnyugtalanítóbb kérdéseinkre]. Jobban felfogj[uk] majd az Ő evangéliumának az örömet.” Jézus Krisztus nevében, ámen.